

अन्तःपुरवनोद्याने पर्वतेषु वनेषु च । यथेष्टितेषु देशेषु विजह्रातेऽमरामिव ।

ततः कदाचिद्विन्ध्यस्य प्रस्थे समशिलातले । पुष्पिताग्रेषु शालेषु विहारमभिजग्मतुः ।

दिव्येषु सर्वकामेषु समानीतेषु तावुभौ । वरासनेषु संहृष्टौ सहस्त्रीभिर्निषेदतुः ।

ततो वादित्रनृत्याभ्यामुपातिष्ठन्तौ स्त्रियः । गीतैश्च स्तुतिसंयुक्तैः प्रीत्या समुपजग्मिरे ।

ततस्त्रिलोत्तमा तत्र वने पुष्पाणि चिन्वती । वेशं साक्षिप्रमाधाय रक्तेनैकेन वाससा ।

नदीतीरेषु जातान्सा कर्णिकारान्प्रचिन्वती । शनैर्जगाम तं देशं यत्रास्तां तौ महासुरौ ।

तौ तु पीत्वा वरं पानं मदरक्तान्तलोचनौ । दृष्ट्वैव तां वरारोहां व्यथितौ सम्बभूवतुः ।

तावत्यायासनं हित्वा जग्मतुर्थं सा स्थिता । उभौ च कामसम्पत्तावुभौ प्रार्थयतश्च तां ।

दक्षिणे तां करे सुभ्रूं सुन्दो जग्राह पाणिना । उपसुन्दोऽपि जग्राह वामे पाणौ तिलोत्तमां ।

वरप्रदानमत्तौ तावौरसेन बलेन च । धनरत्नमदाभ्याश्च सुरापानमदेन च ।

सर्वैरेतैर्मर्द्दन्तावन्योऽन्यं भुक्नुवन्तौ । मदकामसमाविष्टौ परस्परमथोचतुः ।

मम भार्या तव गुरुरिति सुन्दोऽभ्यभाषत । मम भार्या तव वधूरुपसुन्दोऽभ्यभाषत ।

नैषा तव मभैषेति ततस्तौ मन्युराविशत् । तस्या रूपेण सम्पत्तौ विगतस्नेहसौहृदौ ।

तस्या हेतोर्गदे भीमे सङ्गृहीतावुभौ तदा । प्रगृह्य च गदे भीमे तस्यां तौ काममोहितौ ।

अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यन्योऽन्यं निजघ्नतुः । तौ गदाऽभिहतौ भीमौ पेततुर्धरणोतले ।

रुधिरैणावसिक्ताङ्गौ द्वाविवाक्कौ नभश्चुतौ । ततस्ता विद्रुता नार्यः स च दैत्यगणस्तथा ।

पातालमगमत्सर्वो विषादभयकम्पितः ।

ततः पितामहस्तत्र सहदेवैर्महर्षिभिः । आजगाम विशुद्धात्मा पूजयंश्च तिलोत्तमां ।

वरेण च्छन्दयामास भगवान्प्रपितामहः । वरं दिक्षुः स तत्रैनां प्रीतः प्राह पितामहः ।

आदित्यचरिताक्षोकाञ्चिचरिष्यसि भाविनि । तेजसा च सुदृष्ट्वा त्वां न करिष्यति कश्चन ।

एवं तस्यै वरं दत्त्वा सर्वलोकपितामहः । इन्द्रे त्रैलोक्यमाधाय ब्रह्मलोकं गतः प्रभुः ।

॥ नारद उवाच ॥ एवं तौ सहितौ भूत्वा सर्वार्थेष्वेकनिश्चयौ । तिलोत्तमार्थं संक्रुद्धावन्योऽन्यमभिजघ्नतुः ।

तस्माद्भवोमि वः स्नेहात् सर्वान् भरतसत्तमाः । यथा वो नात्र भेदः स्यात्सर्वेषां द्रौपदीकृते ।

तथा कुरुत भद्रं वो मम चेत्प्रियमिच्छथ ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्ता महात्मानो नारदेन महर्षिणा । समयं चक्रिरे राजंस्तेऽन्योऽन्यवशमागताः ।

समच्चं तस्य देवर्षेर्नारदस्यामितौजसः । द्रौपद्या नः सहासीनानन्योऽन्यं योऽभिदर्शयेत् ।

स नी द्वादशवर्षाणि ब्रह्मचारी वने वसेत् । कृते तु समये तस्मिन् पाण्डवैर्धर्मचारिभिः । नारदोऽप्यगमत्प्रीत इष्टं देशं महामुनिः ।

एवं तैः समयः पूर्वं कृतो नारदचोदितैः । नचाभिद्यन्त ते सर्वे तदाऽन्योऽन्येन भारत ।

इत्यादिपर्वणि राज्यलाभपर्वणि सुन्दोपसुन्दोपाख्याने द्वादशाधिकद्विशतोऽध्यायः । समाप्तश्च राज्यलाभपर्वः ॥२१२॥